

ve smyslu vojenské konvence z 25. února 1919 v Těšíně, pokládati za celní čáru podle § 1 cel. řádu z r. 1835.

Mimo spor je, že st-l byl dne 31. prosince 1918 zaměstnán u Dra Rudolfa D., advokáta v Těšíně, a to v části jeho, která rozhodnutím vel-vyslanecké konference v Paříži z 28. července 1920 byla přikázána státu polskému. Pak ovšem neměl nároku, aby mu Všeobecný pensijní ústav v Praze, resp. jeho úřadovna B v Brně započítala příspěvkovou dobu, kterou do té doby získal svým pojištěním.

Je-li rozhodnou pro tento nárok výhradně jen skutečnost, na kterém státním území byl st-l 31. prosince 1918 zaměstnán, pak nedotýká se podstaty nároku st-lova poukaz stížnosti na to, že st-l byl od 1. ledna 1909 pojištěn u úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Opavě, že nemá viny na tom, že na základě nařízení mezinárodní plebiscitní komise po dobu úřadování této komise byli zaměstnavatelé, resp. zaměstnanci nuceni platiti příspěvky Zemské úřadovně všeobecného pensijního ústavu v Bělsku, kterýžto ústav v té době nebyl ústavem polským, že platil za dobu, která mu nebyla započítána, příspěvky pensijnímu ústavu v Opavě, že tyto příspěvky přišly k dobru československému Všeobecnému pensijnímu ústavu, že odpovídá zásadě dobré víry, požaduje-li st-l uznání svých nároků tímto ústavem, že tento ústav nemůže se vymlouvat na mimořádné poměry v době plebiscitní nebo na úmluvu s Rakouskem, které nemohou míti za následek zkrácení nároků st-lových, když řádně pojistné platil a když poměr mezi náhradním ústavem v Bělsku a československým Všeobecným pensijním ústavem musí býti nějak upraven, když mu přijdou k dobru pojistné příspěvky, které byly zaplacený za pojištění st-lovo ústavu v Bělsku. Rovněž tak jde mimo výtku, že pensijní ústavy mají vinu na tom, že dosud nedojednaly dohodu o převodu premiových rezerv, že st-l neměl a nechtěl míti co činiti s Všeobecným pensijním ústavem ve Vídni. Všechny tyto poukazy jsou s právního hlediska, jež zaujal žal. úřad v nař. rozhodnutí a jehož správnost nepodařilo se stížnosti vyvrátiti, právně irrelevantní.

Č. 12.639.

Samospráva okresní. — Řízení správní: * Výrok okresního výboru, že obec nemá nároku na subvenci, přislíbenou jí svého času okresem na zlepšení komunikačních poměrů, je správním aktem, který podle čl. 8 odst. 1 org. zák. podléhá instančnímu přezkoumání zemským úřadem.

(Nález z 16. listopadu 1936 č. 24.248/34.)

V ě c: Obec Habry proti rozh. zem. úřadu v Praze z 3. července 1934 o příspěvku okresu na udržování garáže pro poštovní autobusy.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okr. správ. komise v Habrech usnesla se ve schůzi 16. března 1927 přispívati městu Habrům na udržování autogaráže pro poš-

tovní autobusy částkou ročních 1.000 Kč, a to potud, pokud bude garáže používáno státem nebo státními podniky pro automobilový provoz poštovní.

Podáním z 6. října 1933 žádalo město Habry okres Čáslavský jako právního nástupce bývalého samosprávného okresu Haberského, aby mu vyplatil dlužný příspěvek za léta 1929—1933. Okr. výbor v Čáslavi usnesl se ve schůzi 18. října 1933 »žádost zamítnouti« v podstatě s odůvodněním, že usnesení okr. správ. komise z 16. března 1927, ač podle ustanovení § 56 zákona č. 27/1864 z. z. čes. vyžadovalo schválení zem. výboru, k schválení vůbec předloženo nebylo a závazek platiti příspěvek tedy neexistuje. K výměru okr. úřadu ze 17. listopadu 1933, jímž toto usnesení bylo městu sděleno, připojeno bylo poučení, že se lze z něho odvolati k zem. výboru. Město Habry se odvolalo.

Zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím zrušil k podanému odvolání poučení, připojené k výměru okr. úřadu pro nezákonnost, odvolání samé pak odmítl pro nepřipustnost. V odůvodnění uvedl, že usnesení okr. výboru z 18. října 1933 je svojí povahou pouhým prohlášením okresu jako strany o určitých skutečnostech hospodářských a právních a není úředním rozhodnutím, jež by mohlo býti naříkáno cestou instanční.

Stížnost, městem Habry do tohoto rozhodnutí podanou, shledal nss důvodnou.

Podle ustanovení § 50 zákona o okres. zastup. z r. 1864 náležely do působnosti okr. zastupitelstva všechny vnitřní záležitosti, jež se týkají společného prospěchu okresu a jeho příslušníků. Okr. zastupitelstvo (výbor), zřizující a podporující zařízení k povznesení hospodářských, komunikačních, zdravotních, kulturních atd. poměrů okresu a jeho obyvatelstva, vykonávalo jako orgán samosprávné korporace územní v určitém úseku veřejnou správu, a usnesení jeho v těchto směrech učiněná — pokud nešlo o pouhé soukromohospodářské dispoice při správě okr. majetku, které s hlediska úkolů okresu jsou pouhým prostředkem, nikoli samoučelem, — měla povahu správních aktů. Takovým správním opatřením je také usnesení okr. správ. komise v Habrech z 16. března 1927. Okr. správ. komise nevystupuje tu jako soukromá osoba, která poskytuje dobrovolný dar, nýbrž jako orgán samosprávného svazu, který svým usnesením, prováděje v rámci § 50 zákona o okres. zastup. uloženou mu péči o zlepšení komunikačních poměrů, v okresu vykonává zákonem mu svěřený kus veřejné správy. Usnesení ono má proto povahu správního aktu, kterým se pro adresáta po případě zakládá veřejnoprávní nárok na plnění aktem tím mu přislíbená.

Nejinou povahu má prohlášení okr. výboru, kterým se obci nárok na onen příspěvek upírá. Prohlášení to nečiní okr. výbor jako subjekt obci koordinovaný, nýbrž jako orgán nadřízeného správního svazu, do jehož správních kompetencí právní poměr přislíbením subvence vzniklý spadá. Není proto s hlediska našeho právního řádu důvodu upírati onomu prohlášení povahu autoritativního aktu, kterým okr. výbor onen poměr upravuje jednostranně způsobem schopným právní moci.

Rozhodnutí bylo vydáno okr. výborem. Tento orgán, jak vyslovil nss již v nálezu Boh. A 10.458/1933, spadá pod pojem okr. úřadu ve

smyslu § 4 a čl. 8 odst. 1. org. zákona č. 125/1927 Sb. a dlužno proto — pokud není výslovně stanoveno jinak a podle povahy věci administrativní opravný prostředek je vůbec možný — připustiti také proti aktům okr. výboru odvolání na »zemský úřad«, který — pokud není výslovně řečeno, že o odvolání rozhoduje zem. výbor, — rozhodne jako monokratický orgán státní. Výslovných jinakých ustanovení ani omezení, o nichž činí se zde zmínka, pro sporný případ, o nějž jde, není. Byl proto zem. úřad povolán k tomu, aby o odvolání stěžující si obce do usnesení okr. výboru v Čáslavi rozhodoval. O odvolání podle toho, co bylo uvedeno, měl rozhodnouti věcně. Stál-li na stanovisku, že usnesení okr. výboru není úředním rozhodnutím, jest jeho rozhodnutí nezákonným.

Č. 12.640.

Samospráva obecní: * Podle § 57 obec. řádu voleb. nastupuje náhradník do schůze obecního zastupitelstva, kdykoli člen zastupitelstva jím zastoupený do schůze se nedostaví, bez ohledu na to, z jakého důvodu nepřišel.

(Nález z 16. listopadu 1936 č. 12.917/36.)

Věc: Jan M. a spol. v Johanové proti rozh. zem. úřadu v Brně z 20. prosince 1933 o volbě obec. starosty a jeho náměstka.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Proti volbě starosty a náměstka, jež v obci Johanové byla provedena 1. října 1933, podali st-lé námitky, v nichž vytýkali, že k zasedání obec. zastupitelstva se nedostavil zvolený člen zastupitelstva Jan T., dostavil se však náhradník téže volební skupiny Josef S., leč tento náhradník nebyl zástupcem dohlédacího úřadu k volbě připuštěn, což — jak se v námitkách dovozovalo — mohlo míti vliv na výsledek volby starosty. Dále poukázáno v námitkách k tomu, že provedením volby starosty a náměstka nastal přesun v zastoupení volebních skupin, pročež měla býti provedena i nová volba obec. rady, což se však nestalo.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad těmto námitkám, vysloviv, že za člena obec. zastupitelstva, který se schůze tohoto sboru účastniti může, ale nechce, jak tomu bylo v tomto případě, nemůže býti povolán a k jednání připuštěn náhradník, i kdyby byl v dotyčné schůzi obec. zastupitelstva přítomen.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Podle ustanovení § 57 řádu volení v obcích ve znění zákona z 12. července 1933 č. 122 Sb., jež ostatně bylo citováno již v nař. rozhodnutí, zastupují náhradníci podle svého pořadí, i jde-li o schůzi konanou za účelem ustavení obec. zastupitelstva, členy zastupitelstva té volební skupiny, za niž byli kandidováni, když oni nemohou úřadu svého dočasně, byť i jen částečně vykonávati.

Vzhledem k obsahu nař. rozhodnutí jest se zabývati výkladem, jaký význam a dosah mají slova citovaného ustanovení »když oni (členové